

стали колективи, які художньо обробляють першоджерельний музичний матеріал, розвивають, інтерпретують національну музичну традицію.

Гурт «Воплі Відоплясова» неодноразово робив різні версії пісень новорічно-різдвяного циклу. Наприклад, разом з дитячим хором виконував «Щедрик» М. Леонтовича, розкриваючи сакральні сенси цієї пісні. Крім того, у репертуарі гурту є часто виконувана колядка «Добрий вечір тобі, пане господарю».

Одними з найкращих творчих колаборацій О. Скрипки є спільні виступи з Національним академічним оркестром народних інструментів (НАОНІ), що відбувалися протягом 2017–2020 рр. Це своєрідний музичний синтез, який забезпечує унікальність звучання відомих композицій, додає їм вишуканого шарму, музичної енергії й нових відтінків в оркестровому аранжуванні. Їхня спільна творча робота дозволяє підбити підсумок про значимість українського народного інструментарію, розкрити виразні можливості оркестрового звучання, яке влучно синкретизується з рок-стилістикою. Останній із серії концертів — «Різдвяний концерт “Щедрик”» за участю О. Скрипки та НАОНІ пройшов у Львівському оперному театрі 8 січня 2020 р. До слова, цього ж року з’явилася рок-версія Державного гімну України у виконанні «ВВ».

Цікавим напрямом творчості О. Скрипки є джаз-кабаре. Це наскрізь пронизаний подихом шаленого драйву проєкт, який поєднує ретро-джаз-кабаре, французький шансон, класичний рок-н-рол та українську ліричну пісню. Крім того, Скрипка є засновником джаз-оркестру «Забава» — своєрідного українського різностороннього й різножанрового колективу. Він складається із солістів-віртуозів, джазових та рок-музикантів. У його репертуарі — пісні Богдана Веселовського, популярних українських та світових шлягерів і найвідоміших хітів гурту «ВВ».

Підсумовуючи, можна стверджувати, що «Воплі Відоплясова» є засновниками українського рок-н-ролу та неостілю етно-рок (колектив здобув премію “Celebrity Awards — 2020” у номінації «Кращий етно-рок гурт»). Саме вони першими заспівали рок українською за межами України. Отже, творчий доробок «ВВ» є досить цікавим з погляду проведення музикознавчих розвідок не лише в суто музичному та композиційному аспектах, а й у розрізі синтезу та взаємодії музичних стилів. Загалом, можна стверджувати, що поєднання і взаємодія традицій та інновацій у мистецтві, зокрема музичному, якнайкраще сприяє поступові національної культури.

Л. Кудрич

СЦЕНІЧНЕ МИСТЕЦТВО ТА СПЕЦИФІКА ЕСТРАДНОГО СПІВУ

L. Kudrych

STAGE ART AND SPECIFICITY OF VARIETY SINGING

Нині посилається увага до нових естрадних жанрів. Естрада — це розважальний, багатожанровий, видовищний вид мистецтва для широкого загалу. Водночас належність до конкретного жанру естради залежить від засобів вираження, якими користується виконавець під час виступу на сцені. Це і є головним компонентом щодо того чи іншого жанру естради.

Сценічне мистецтво — це будь-яка форма вираження, яка потребує того чи іншого виду мистецтва, представленого на сцені, зокрема театр, музика, танець.

Сценічні засоби виразності є компонентами естрадного мистецтва. Естрадний номер — це синтетичне мистецьке явище, у якому визначальним є короткометражність, видовищність та динамічність. Сценічне мистецтво — це вид художньої творчості, у якій образне відображення досягається через сценічну дію. Артисти естрадного жанру називаються естрадними артистами. Здебільшого це визначення естрадного артиста асоціюється із «зірками» естради. Головне в естраді — це безпосередня взаємодія артиста з глядачем. Це мистецтво базується на сучасному матеріалі відповідно до вимог публіки.

Арсенал жанрів має чотири групи: 1. Розмовний напрям естради; 2. Музичні напрями (вокальний, пісенний); 3. Інструментально-оркестрові напрями. 4. Хореографічні. 5. Оригінальний напрям.

Класифікація різновидів естради: 1. Концертна естрада (різноманітні виступи на концертних майданчиках); 2. Театральна естрада; 3. Святкова естрада; 4. Телевізійна естрада.

Артист естради, співак, за своїм призначенням належить до сценічного мистецтва, тому що один із жанрів естради — це музичний вокальний жанр (пісня). Естрада від театру відрізняється іншим художнім відображенням життя та формою існування. Якщо в театрі головне — вистава, то в естраді центром є номер. Але вся естрада як мистецьке шоу має свою внутрішню структуру, на яку впливають історичні й соціальні чинники.

Л. Красовська

ОСНОВНІ ПИТАННЯ В НАВЧАННІ ЕСТРАДНОГО СПІВАКА

L. Krasovska

MAIN ISSUES IN TRAINING A VARIETY SINGER

Метою публікації є висвітлення методико-практичних аспектів вокальної підготовки естрадних співаків на сучасному етапі та класифікація методів вокального навчання.

За останній час дуже популярними стали так звані комерційні навчання, коли постановкою голосу займаються люди, що мають дипломи випускників (диригентів хору) музичних училищ, які є некомпетентними у вокально-професійній сфері. Ця непрофесійність призводить до сумних наслідків. Подібні «фахівці» з вокалу привертають до себе увагу вокалістів-початківців, обіцяючи їм заняття за різними західними методиками, швидкий результат, навчання роботі з мікрофоном, студійні записи, участь у музичних конкурсах і швидкі перемоги. Однією з найбільших оман є постановка голосу у складі гурту. Якщо пропонується такий спосіб навчання, то можна бути впевненим, що заняття збирається проводити непрофесіонал, який не в змозі проспівати самостійну вправу, яку він програє на інструменті. Справжній викладач помітить помилки, природні недоліки і буде точно знати план розвитку голосу, зважаючи на конкретні природні дані, буде прищеплювати почуття смаку й артистизму, що є важливим для виконавця.

Небезпечними є помилки деяких представників екстремального вокалу, які викладають за своїми «унікальними» методиками, що полягають у тому, що не можна перевчитися на естрадну манеру виконання, маючи академічну постановку голосу. На жаль, сучасні естрадні виконавці суцільно самоучки, що здебільшого співають «на зв'язках», без опори, грамотного дихання. Зазвичай такі співаки